

- ὑπόθεσις ἡ τῆς δημιουργίας κατασκευὴ ἐν ᾧ καὶ περὶ τοῦ, Ἀδὰμ, τοῦ εἶναι καὶ περὶ τοῦ μὴ ὀμνύειν. 91.
- Η'. Προτροπὴ εἰς ἀρετὴν καὶ εἰς τὸ, «Περιπάτει ὁ Θεὸς τὸ δειλινὸν ἐν τῷ Παραδείσῳ» καὶ περὶ τοῦ φεύγειν τοὺς ὄρκους. 97.
- Θ'. Ἐπαινος τῶν κατωρθωκότων τὸ μὴ ὀμνύειν καὶ ὅτι οὐκ ὀφείλει τις διακρίνεσθαι μετὰ ἐστίασιν ἀκροᾶσθαι θείων λόγων ἐν Ἐκκλησίᾳ καὶ διὰ τί μετὰ χρόνον πολὺν ἐδόθησαν αἱ ἅγιοι Γραφαί καὶ εἰς τὸ, «Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ» καὶ φυσιολογία κόσμου, καὶ πρὸς τὸ τέλει περὶ τοῦ μὴ ὀμνύειν. 103
- Ι'. Ἐπαινος τῶν μετὰ τὴν ἐστίασιν ἀπνητηκότων εἰς τὴν ἀκρόασιν καὶ φυσιολογίαν κόσμου καὶ κατὰ τῶν θεοποιούντων τὴν κτίσιν καὶ περὶ τοῦ μὴ ὀμνύειν. 111.
- ΙΑ'. Εὐχαριστία πρὸς τὸν Θεὸν περὶ τῆς ἀπαλλαγῆς τῶν ἐκ τῆς στάσεως προσδοκηθέντων κακῶν, καὶ ἀνάμνησις τῶν τότε συμβάντων ἔτι δὲ καὶ κατὰ τῶν τὸ σῶμα ἡμῶν διαβαλλόντων, καὶ δι' ὅλου περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου κατασκευῆς καὶ πρὸς τῷ τέλει περὶ τοῦ κατορθῶσαι τὸ μὴ ὀμνύειν. 119.
- ΙΒ'. Ἐτι εὐχαριστία πρὸς τὸν Θεὸν περὶ τῆς συγχωρήσεως τῶν ἡμαρτηκότων εἰς τὸν Βασιλέα καὶ φυσιολογία περὶ τῆς κτίσεως καὶ ὅτι ποιήσας ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον νόμον φυσικὸν ἐγκατέθηκεν αὐτῷ καὶ περὶ τοῦ πάσῃ σπουδῇ ἀπέχεσθαι τῶν ὀρκῶν. 127.
- ΙΓ'. Εὐχαριστία ἔτι πρὸς τὸν Θεὸν περὶ τῆς μεταβολῆς τῶν σκυθρωπῶν καὶ ἀνάμνησις τῶν διὰ τὴν στάσιν διασυρέντων καὶ τιμωρηθέντων ὁμοίως δὲ πάλιν ἐξήγησις περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου δημιουργίας καὶ ὅτι φυσικὸν νόμον ἐδέξατο καὶ περὶ τοῦ τελείως κατορθῶσαι τὸ μὴ ὀμνύειν. 135.
- ΙΔ'. Τοῦ δήμου παντὸς ἀφελέντος τῆς ἀγωνίας καὶ θαρσύναντος, τινὲς πάλιν τὴν πόλιν ἐτάραξαν φοβεράς πλάττοντες φήμας, καὶ ἠλέγχθησαν εἰς τοῦτο τε οὖν ἡ ὁμιλία εἴρηται, καὶ εἰς τὴν περὶ τῶν ὀρκῶν παραινέσιν διὸ καὶ ἡ κατὰ τὸν Ἰωνάθαν καὶ τὸν Σαοὺλ ἱστορία καὶ τὸν Ἰεφθάε παρήχθη, καὶ ἐδείχθη πόσαι ἐξ ἐνός ὀρκου γίνονται ἐπιπορκίαι. 143.
- ΙΕ'. Ἐτι εἰς τὴν συμφορὰν τῆς πόλεως Ἀντιοχείας, καὶ ὅτι χρήσιμον πανταχοῦ φόβος, καὶ εἰς τὴν ῥῆσιν τὴν λέγουσαν Ἀ' Ἐπίγνωθι ὅτι ἐν μέσῳ παγίδων διαβαίνεις καὶ ὅτι τοῦ φονεύειν τὸ ὀρκίζεῖν χειρόν. 153.
- ΙΣ'. Φημισθείσης εἰς τὸν ἄρχοντα πραίδας, καὶ πάντων περὶ φυγῆς βουλευομένων, τοῦ ἀρχοντος εἰσελθόντος εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ παρακαλέσαντος, ἐλέχθη ἡ παρούσα ὁμιλία καὶ περὶ τοῦ μὴ ὀμνύειν καὶ εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Ἀποστόλου, «Παῦλος δέσμιος Ἰησοῦ Χριστοῦ». 161.
- ΙΖ'. Εἰς τοὺς ἄρχοντας τοὺς παρὰ τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου ἀποσταλέντας, Ἐλέβιχον στρατηλάτην καὶ Καισάριον μάγιστρον, εἰς τὴν τῶν πεπλημμεληκότων ἐξέτασιν διὰ τὴν τῶν ἀνδριάντων καταστροφὴν. 171.
- ΙΗ'. Εἰς τὴν προειρημένην ὑπόθεσιν τῆς στάσεως, περὶ νηστείας, καὶ εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Ἀποστόλου, Ἀ Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε». 179.
- ΙΘ'. Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἐπισωζομένης, πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς χώρας καὶ περὶ τοῦ μὴ ὀμνύειν. 187.
- Κ'. Ὅτι οὐκ ἀρκεῖ ἡ νηστεία τῆς Τεσσαρακοστῆς πρὸς τὸ δύνασθαι κοινωνεῖν, ἀλλὰ καὶ δεῖ, τῆς κατὰ ψυχὴν ἀρετῆς πρώτης καὶ πῶς δυνατόν μὴ μνησικακεῖν, καὶ ὅτι πολὺς τῷ Θεῷ τοῦ νόμου τούτου λόγος, καὶ ὅτι πρὸ τῆς γέννησης τὸ μνησικακεῖν κολάζει τοὺς ἀλόντας καὶ περὶ τῆς τῶν ὀρκῶν ἀποχῆς, καὶ περὶ τῶν μὴ κατωρθωκότων τὸ μὴ ὀμνύειν. 197.
- ΚΑ'. Εἰς τὴν ἐπάνοδον τοῦ ἐπισκόπου Φλαβιανοῦ, καὶ εἰς τὴν τοῦ Βασιλέως διαλλαγὴν πρὸς τὴν πόλιν καὶ πρὸς τοὺς πλημμελήσαντας εἰς τὴν τῶν ἀνδριάντων καταστροφὴν. 211.
- Α'. Κατήχησις πρώτη πρὸς τοὺς μέλλοντας φωτίζεσθαι, καὶ διὰ τί λουτρὸν παλιγγενεσίας καὶ οὐκ ἀφέσεως ἁμαρτημάτων λέγεται, καὶ ὅτι ἐπικινδύνον οὐ τὸ ἐπιπορκεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ ὀμνύειν, κἂν εὐορκῶμεν. 223.